

สำนักงานคณะกรรมการรัฐประหาร	รับที่.....	๒๕๘๔	๑๗
	วันที่.....	๑๗ เม.ย. ๒๕๔๙	๖๔
			เวลา.....

ด่วนที่สุด

ที่ สอ 0424.4/4/ 1687

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวนันท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

ลงวันที่ ๑๗ เม.ย. ๒๕๔๙
๑๗.๔.๒๕๔๙
๑๑.๐๐.๖

จัดเข้าวาระ ๑๘ เม.ย. ๒๕๔๙

๑๐ เมษาฯ ๒๕๔๙

เรื่อง นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเยาวชนระดับอุดมศึกษา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐประหาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทสรุปนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเยาวชนระดับอุดมศึกษา ชื่นกระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการจัดการประชุมผู้เกี่ยวข้องจากกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข จำนวนมากกว่า ๒๕๐ คน ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานครที่ผ่านมา เพื่อระดมสมองในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแนวทางในการดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ในประเด็นการเข้าถึงถุงยางอนามัย การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา การรณรงค์ให้ความรู้ และการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน นั้น

ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำบทสรุปนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเยาวชนระดับอุดมศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

และเห็นสมควรรายงานคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบต่อไป เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทาง
และนโยบายในการดำเนินงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดนำเสนอบรรยากาศรัฐมนตรีทราบด้วย จะเป็น
พระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ จากรุสมบัติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ด้วยมิใช่ภาระของรัฐบาลที่ต้องเป็นผู้นำ

(นายธรรมศักดิ์ ชาครวุฒิ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐมนตรี บัญชี นิติบัญญัติ
และธุรการด้านรัฐมนตรี

กรมควบคุมโรค

สำนักโรคเอดส์ วัณโรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
โทรศัพท์/โทรสาร 0 2590 3215-6

สมม. ได้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 18 เม.ย. 2549
(ทราบเพื่อเป็นข้อมูล)

บทสรุป นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเยาวชนระดับอุดมศึกษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดประชุมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจหารือแนวทางในการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในกลุ่มเยาวชนระดับอุดมศึกษา โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ดูแลกลุ่มเป้าหมายในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 250 คน ในวันที่ 26 มกราคม 2549 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน ที่ผ่านมา โดยสรุปตามประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1. การเข้าถึงถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีจุดบริการถุงยางอนามัย ในสถานศึกษา ในกรณีไม่มีแหล่งบริการถุงยางอนามัย เด็กก็มีเพศสัมพันธ์อยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้ไม่มีเครื่องมือในการป้องกันโรค ทำให้มีความเสี่ยงมากกว่า แต่บางส่วนก็มีความคิดเห็นว่า ขัดต่อวัฒนธรรมที่ดีงาม และกระทบต่อความรู้สึกของผู้ปกครอง

ประเด็นที่ 2. การเรียนการสอนหลักสูตรเพศศึกษา เตรียมอาชารย์ผู้สอน ปรับทัศนคติให้ยอมรับการสอนหลักสูตรเพศศึกษา และมีนโยบายบรรจุหลักสูตรเพศศึกษา / ทักษะชีวิต ในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาหรือสอดแทรกการสอนเพศศึกษา ในทุกรายวิชา ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

ประเด็นที่ 3. การรณรงค์ให้ความรู้ สร้างเสริมแนวคิด/ สร้างค่านิยมในการป้องกันเอดส์ในโอกาสต่างๆ เช่น วันรับน้อง/วันปฐมนิเทศ วันรับปริญญา เป็นต้น

ประเด็นที่ 4. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ผู้บริหาร ต้องเห็นความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้เรื่องเอดส์ และให้ความร่วมมือสร้างเครือข่าย บ้าน วัด โรงเรียน หอพักนักศึกษาและผู้ปกครอง

บทสรุปเพื่อการดำเนินงานในกลุ่มเยาวชน

1. ด้านบริหาร ต้องมีนโยบายชัดเจน และมีแผนงานรองรับ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน ในระดับจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องรับนโยบายจากส่วนกลาง และมีการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง เช่น มีคณะกรรมการระดับจังหวัด ซึ่งควรประกอบด้วย หัวหน้าสถาบันการศึกษา องค์กรส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ผลสัมฤทธิ์ชั้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ปัญหาของพื้นที่ แผนของจังหวัด การสนับสนุนการติดตามและประเมินผล

2. ระบบงบประมาณ เนื่องจากระบบงบประมาณในปัจจุบัน ส่วนห้องถิ่นจะได้รับงบประมาณมากกว่าส่วนกลาง เพราะฉะนั้นการอบรมเพศศึกษา/ การรณรงค์ป้องกันเอดส์

จึงควรผลักดันให้เป็นแผนของพื้นที่ / จังหวัด / ท้องถิ่น เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน ตระหนักในปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

3. การพัฒนา การพัฒนาหลักสูตร ต้องให้สอดคล้องในแต่ละวัยของกลุ่มเป้าหมาย และจัดสอดแทรกตามความเหมาะสม ด้วยวิธีการมีหลากหลายทั้งในชั้นเรียน ทางอินเตอร์เน็ต การศึกษาดูงาน จัดค่าย ฯลฯ และการพัฒนาศักยภาพของผู้สอน ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญ และมีทักษะการสอน ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ทักษะ และเป็นผู้ที่เข้าใจวิถีวัยรุ่น

4. ด้านบริการ มีการจัดตั้งชุมชน มีแกนนำเพื่อนช่วยเพื่อน มีบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ทั้งในสถาบัน และที่หอพัก การจัดการเรียนการสอนผ่าน e-learning เรียนรู้ด้วยตัวเอง การเข้าถึงถุงยางอนามัย ว่าควรติดตั้งสถานที่ใด ควรใช้กลไกทางการตลาด ประกอบกับองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย/ ประสบการณ์ว่ารูปแบบที่เหมาะสมสมควรใช้รูปแบบใด เช่น การหยดหรือสูญญากาศ ไม่หยดหรือสูญญากาศ

5. การบูรณาการหลักสูตร การทำงานกับเยาวชน ควรคุ้ปจัยเลี้ยงอื่นๆ ที่เป็นตัวเรา/กระตุ้น/ ชักนำ เช่น กลุ่มเพื่อน ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเกิดผลกระทบตามมา เช่น เอดส์,ยาเสพติด,เหล้า,บุหรี่ เป็นต้น
